

פתיחת אליהו הנביא

כתב הרמ"ק: טוב לומר תפלת פתח אליהו זכור לטוב הנזכרת בריש ספר תיקוני הזוהר (סדור רבי שבתאי מראשקוב). וכתב החיד"א, אשר קבלו רבנן קדישי, שהיא מסגלת לקבלת התפלה. (עבודת הקודש מורה באצבע סוף סימן י). והר"ח הטוב כתב, שבאמירתה מסוגל לברור ניצוצי הקדושה (בא"ח, פ' ביהר סוף ההקדמה).

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו (ב' פ' עמ"ט).

- סיומא דגופא, אות ברית קדש. מלכות - פה תורה שבעל פה קרינו לה. חכמה - מוחא, איהי מחשבה מלנאו. בינה - לבא, ובה הלב מבין. ועל אלן תרין פתיב: "הנספרות ליהוה אלהינו". פתר עליון - איהו פתר מלכות. ועלה אתמר: מגיד מראשית אחרית. ואיהו קרקפתא דתפילי. מלנאו איהו אות יו"ד ואות ה"א ואות וא"ו | ואות ה"א, דאיהו ארח אצילות. ואיהו שקיו דאילנא בדרועוי וענפוי, כמייא דאשקי לאילנא ואתרבי בההוא שקיו: רבון עלמין, אנת הוא עלת העלות וסבת הסבות, דאשקי לאילנא בההוא נביעו. ויהו נביעו איהו פנשמתא לגופא, דאיהו חיים לגופא, וכך לית דמיון ולית דיוקנא מפל מה דלנאו ולבר. ובראת שמיא וארעא, ואפקת מנהון שמיא וסיהרא וכוכביא ומזלי, ובארעא אילנין ודשאין, ונגתא דעדן, ועשבי, וחיין ועופין ונונין, ובעירין, ובני נשא. לאשתמודעא בהון עלאין, ואיד יתנהגון בהון עלאין ותתאין, ואיד

אלהינו הנביא זכור לטוב ואמר: רבון עלמין דאנת הוא חד ולא בחשבון. אנת הוא עלאה על כל עלאין סתימא על כל סתימין, לית מחשבה תפיסא בך כלל. אנת הוא דאפקת עשר תקונין, וקרינו להון עשר ספירן, לאנהנא בהון עלמין סתימין דלא אתגלון, ועלמין דאתגלון. ובהון אתבסיאת מבני נשא, ואנת הוא דקשיר לון ומיחד לון. ובנין דאנת מלנאו - כל מאן דאפריש חד מחבריה מאלין עשר [ספירן], אתחשב לה כאלו אפריש בך. ואלין עשר ספירן אנון אזלין כסדרן, חד אריף וחד קצר וחד בינוני. ואנת הוא דאנהיג לון, ולית מאן דאנהיג לה, לא לעלא ולא לתתא ולא מפל סמרא. לבושין תקנת לון דמניהו פרחין נשמתין לבני נשא. וכמה גופין תקנת לון, דאתקריאו גופין לגבי לבושין דמכסין עליהון. ואתקריאו בתקונא דא: חסד - דרועא ימינא. גבורא - דרועא שמאלא. תפארת - גופא. נצח והוד - תרין שוקין. יסוד

רבון העולם, אתה הוא עליון על כל העליונים, וסבת כל הסבות, ואתה משקה את הספירות שנקראים אילן, בנביעת המעין, ואותו אור המעין הוא פנשמה לגוף, שהוא חיים לגוף. וכך אין דמיון, ואין דמות מפל הספירות והנבראים הפנימיים והחיצוניים. ובראת שמים וארץ. והוצאת מהם שמש, וירח, וכוכבים ומזלות. ובארץ בראת אילנות ודשאים, וגן עדן, ועשבים, וחיית ועופות ודגים ובהמות ובני אדם. להכיר ולהודיע בהם עליונים, ואיד יתנהגו בהם עליונים ותחתונים, ואיד נכרים ונודעים עליונים ותחתונים, ואין מי שיודע ומשיג באין סוף ברוך הוא כלל. ובלעדי אורו יתברך, אין יחוד בעליונים ותחתונים, ואתה נפר ונודע אדון על כלם, ולכל ספירה לכל אחד יש שם ידוע, ובשמות הספירות נקראים המלאכים. ואתה אין לך שם ידוע, שאתה הוא מומלא ומחיה את כל הספירות הנקראים בשמות. ואתה הוא המשלים וממלא את פולם וכאשר אתה מסיר את השפעתך מהם, ישארו כל השמות כגוף בלי נשמה. אתה הוא חכם ולא על ידי החכמה הידועה בספירות, אתה הוא מבין ולא על ידי הבינה הידועה בספירות. אין לך מקום קבוע וידוע, אלא הנהגתך להודיענו תקופה וחקך לבני אדם. ולהראות להם איד מתנהג העולם בדיו וברחמים, שהם צדק ומשפט כפי מעשי בני אדם. דין הוא הגבורה. משפט הוא העמוד האמצעי. צדק היא המלכות הקדושה. מאוני צדק, שני עמודי האמת. הין צדק, היא אות ברית. הכל להראות איד מתנהג העולם אכל לא ישש לך צדק הידוע שהוא דין ולא משפט הידוע שהוא רחמים, ולא מפל אלו המדות כלל.

פתח אליהו הנביא זכור לטוב ואמר. רבון העולמים שאתה הוא אחד לבד, ולא בחשבון המספרים. אתה הוא עליון מעל כל העליונים, נעלם מעל כל געלמים. ואין מחשבה או תפיסה בך להשיג כלל. אתה הוא שהוצאת וגלית עשר תקונין, וקוראים להם עשר ספירות, להנהיג בהם עולמות סתומים שאינם נגלים ועולמות הנגלים. ובהם אתה מתפסה מבני אדם, ואתה הוא שקושר אותם ומיחד אותם. ומפני שאתה מבפנים, כל מי שמבדיל ומפריד אחד מחברו, מאלו עשר ספירות, נחשב לו כאלו הוא מפריד בך. ואלו עשר ספירות, הם הולכים כסדרם, אחד ארוף, ואחד קצר, ואחד בינוני. ואתה הוא שמנהיג להם. ואין מי שמנהיג לך, לא מלמעלה ולא מלמטה ולא מפל צד שהוא. לבושים תקנת להם, שמהם פורחים נשמות לבני אדם, וכמה גופים תקנת להם, שנקראו גופים כלפי הלבושים שמכסים עליהם, ונקראים בתקון הזה. החסד זרוע ימין. גבורה זרוע שמאל. תפארת כנגד הגוף. נצח והוד כנגד שני רגלים. יסוד - שלימות הגוף, והוא אות ברית קודש. מלכות נקראת פה, תורה שבעל פה קוראים לה. מדת החכמה היא המוח, היא המחשבה שבפנים. מדת הבינה היא הלב, ובה הלב מבין, ועל אלו שניהם [החכמה והבינה] נאמר, הנספרות לה' אלקינו. פתר עליון, הוא פתר מלכות, ועליו נאמר מגיד מראשית אחרית, והוא הראש שמניחים עליו תפילין, ובנשמה הפנימית מאיר שם אות יוד ואות הא ואות ואו ואות הא, שהוא דרך אצילות, והוא משקה את האילן בזרועותיו וענפיו, כמים שמשקים את האילן, ומתרבה ומתגדל באותה ההשקאה.

וכל מי שישתדל לקרא זוהר הקדוש אפילו בקריאה לבר... הרי הוא בהוה ומפרש את השם, שיש פוח בו לעשות נסים אפילו בלא ידיעה, ויגן עליו בעולם הזה ובעולם הבא [הרמ"ק קע"ח]. פתח אליהו המבואר למוסדות בחינים טל: 054-4523917

אֲשֶׁת־מוֹדֵעַאן עֲלָאֵי וְתַתְּאֵי, וְלִית דִּידַע בְּךָ כְּלָל. וְכַר מְנַה, לִית יְחוּדָא בְּעֲלָאֵי וְתַתְּאֵי. וְאַנְתָּ אֲשֶׁת־מוֹדֵעַ אֲדוּן עַל כְּלָא. וְכָל סְפִירָן כָּל חַד - אִית לִיה שֵׁם יְדִיעָא, וּבְהוּן אֲתִקְרִיאוּ מְלֶאכְכֵי. וְאַנְתָּ לִית לָךְ שֵׁם יְדִיעָא, דְּאַנְתָּ הוּא מְמַלָּא כָּל שְׂמִהוּן, וְאַנְתָּ הוּא שְׁלִימוּ דְכְּלָהוּ. וְכַד אַנְתָּ תַסְתַּלַּק מִנְהוּן, אֲשֶׁת־אֲרוּ כְּלָהוּ שְׂמִהוּן בְּנוּפָא כְּלָא נְשַׁמְתָּא. אַנְתָּ הוּא חַכִּים וְלֹא בְּחֻכְמָה יְדִיעָא. אַנְתָּ הוּא מְכִין וְלֹא בְּכִינָה יְדִיעָא. לִית לָךְ

אַתְר יְדִיעָא, אֵלָא לְאֲשֶׁת־מוֹדֵעַא תּוּקְפָךְ וְחִילָךְ לְכַנֵּי נְשָׂא. וְלֹא־חֻזָּא לֹון אִיךְ אֲתַנְהַג עֲלֵמָא בְּדִנָּא וּבְרַחֲמֵי, דְּאִינוּן צְדָק וּמְשַׁפְּט, כְּפּוּם עוֹבְדִיהוּן דְּכַנֵּי נְשָׂא. דִּין אִיהוּ גְבוּרָה. מְשַׁפְּט - עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא. צְדָק - מְלֻכוּתָא קְדִישָׁא, מְאֻזְנֵי צְדָק תְּרִין סְמְכֵי קְשׁוּט. הִינּוּ צְדָק - אוֹת בְּרִית. כְּלָא לְאֲחֻזָּא אִיךְ אֲתַנְהַג עֲלֵמָא. אַכְּל לֹאוּ דְּאִית לָךְ צְדָק יְדִיעָא דְּאִיהוּ דִּין, וְלֹאוּ מְשַׁפְּט יְדִיעָא דְּאִיהוּ רַחֲמֵי, וְלֹאוּ מְכָל אֵלִין מְדוּת כְּלָל.

הַנָּה כְּשֵׁסִים אֵלֵיהּ הִנְבִיא זְכוּר לְטוֹב אֵת שְׁבַחֵי הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא הַתְּחִיל בְּמַצּוּה לְזוּר לְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי הַקְּדוֹשׁ דְּלִיה אֲתִיְהִיב רְשׁוּתָא וְהוֹרְמַנְתָּא עֵילָאָה, וְאִין זוּלְתוּ לְגַאוּל הַשְׁכִּינָה וְיִשְׂרָאֵל מְגֻלּוּתָא, לְכֹן בְּקַשׁ אֵלֵיהּ ז"ל וְאָמַר קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְגַלְה רְזִי תוֹרָה. (הַדְרַת מֶלֶךְ - כְּבוֹד מֶלֶךְ מִהַר"שׁ בּוּאֲגֵלוּ וִי"ע). וְאָמַר מַעֲתָה רְצָה אֵלֵיהּ הִנְבִיא זְכוּר לְטוֹב שְׁהַרְשָׁבֵי לֹא יַחֲוֹשׁ עוֹד מְלַגְלוֹת וּלְחַדֵּשׁ סוּדוֹת תּוֹרָה, יַעַן כִּי לֹו לְכַדוּ תַנְגּוּן לוּ הוֹרְמַנָּא וְרְשׁוּתָא בְּזוּה, וְאִין זוּלְתוּ בְּדוֹר לְגַאוּל הַשְׁכִּינָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל מְגֻלּוּתָא, לְכֹן אָמַר לוּ קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן זְכוּר, וְעֲשֵׂה וְאֵל תִּאֲחַר וְחַדֵּשׁ רְזִין טְמִירִים כִּי לָךְ לְכַד אֲתִיְהִיב רְשׁוּתָא וְהוֹרְמַנָּא מִמְרוּמִים לְחַדֵּשׁ וּלְגַלּוֹת הַסּוּדוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה יִקְרַב הַגַּאוּלָּה (וִיזִי הוֹוֵהר).

עֲלָךְ אַתְּמַר: "קוּל דוּדֵי דוּפְק" - לְנִבְאֵי בְּאַרְבַּע אַתְּוֹן דִּילִיה, וְיִימָא בְּהוּן "פְּתַחֵי לִי אַחוּתֵי רַעִיתֵי יוֹנְתֵי תַמְתֵּי". דְּהָא "תַּם עֲוֹנָךְ בֵּית צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוּתְךָ". "שְׂרָאשִׁי נְמַלָּא טָל". "מֵאֵי נְמַלָּא טָל"? אֵלָא אָמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא: אַנְתָּ חֲשַׁבְתָּ דְּמִיּוּמָא דְּאֲתַחְרַב בֵּי מְקוּדָשָׁא דְּעֵאלָנָא בְּבִיתָא דִּילִי וְעֵאלָנָא בִּישׁוּבָא? לֹאוּ הֲכִי, דְּלֹא עֵאלָנָא כָּל זְמַנָּא דְּאַנְתָּ בְּגֻלּוּתָא חֲרִי לָךְ סִימְנָא: "שְׂרָאשִׁי נְמַלָּא טָל", ה"א שְׁכִינְתָא בְּגֻלּוּתָא, שְׁלִימוּ דִּילָהּ וְחַיִּים דִּילָהּ אִיהוּ טָל. וְדָא אִיהוּ אוֹת יו"ד אוֹת ה"א אוֹת וָא"ו, וְאוֹת ה"א אִיהוּ שְׁכִינְתָא דְּלֹא מַחְשָׁבֵן טָל, אֵלָא אוֹת יו"ד אוֹת ה"א וְאוֹת וָא"ו דְּסְלִיקוּ אַתְּוֹן לְחֲשָׁבֵן טָל. דְּאִיהוּ מְלִיא לְשְׁכִינְתָא מְנַבְעֵי דְּכָל מְקוּרִין עֲלָאִין. מִיַּד קָם רַעִיא מְהִימְנָא וְאַבְהֵן קְדִישִׁין עֲמִיה. עַד כַּאן רְוֹא דִּיחֻדָּא: "בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאַמֵּן":

(תַּסְפִּיז וְהַר יו"א הַקְּדוּמָה אַחֲרַת לַת"ו)

קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיַתְּחַדְשׁוּן מְלִין עַל יְדֵךְ. דְּהָא רְשׁוּתָא אִית לָךְ לְנִלְאָה רְזִין טְמִירִין עַל יְדֵךְ, מַה דְּלֹא אֲתִיְהִיב רְשׁוּ לְנִלְאָה לְשׁוּם בַּר נְשׁוּ עַד כְּעַז:

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּתַח וְאָמַר: לָךְ יְהוָה הַגְּדִלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֲרַת וְהַנְּצַח וְהַחֹד, כִּי כָּל בְּשָׂמִים וּבְאַרְצֵי. לָךְ יְהוָה הַמְּמַלְכָּה. וְהַמְּתַנְשָׂא לְכָל לְרֵאשִׁי. עֲלָאִין שְׁמַעוּ אַנְוֹן דְּמִיכִין דְּחֻבְרוּן וְרַעִיא מְהִימְנָא אֲתַעְרוּ מִשְׁנַתְּכוּן. "הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי עֵפְרָ" - אֵלִין אַנְוֹן צַדִּיקָא דְּאַנְוֹן מְסַטְרָא דְּהַהוּא דְּאֲתַמַּר בְּה: "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עֵר". וְלֹאוּ אַנְוֹן מַתִּים. וּבְגִין דָּא אַתְּמַר בְּהוּן: "הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ וּגו'". רַעִיא מְהִימְנָא, אַנְתָּ וְאַבְהֵן הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ לְאַתְּעֲרוּתָא דְּשְׁכִינְתָא, דְּאִיהוּ יִשְׁנָה בְּגֻלּוּתָא, דְּעַד כְּעַז צַדִּיקָא כְּלָהוּ דְּמִיכִין וְשִׁנְתָּא בְּחוּרִיהוּן. מִיַּד יְהִיבַת שְׁכִינְתָא תְּלַת קְלִין לְנַבִּי רַעִיא מְהִימְנָא, וְיִימָא לִיה: קוּם רַעִיא מְהִימְנָא - דְּהָא

קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיַתְּחַדְשׁוּן סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים עַל יְדֵךְ שְׁהַרֵּי רְשׁוּת נְתַנָּה לָךְ לְגַלוּת רְזִים נְסַתְרִים עַל יְדֵךְ, מַה שְׁלֹא נְתָן רְשׁוּת לְגַלוּת לְשׁוּם בְּן אָדָם עַד עַתָּה. קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּתַח וְאָמַר: לָךְ ה' הַנְּהַגוּת הַגְּדוּלָּה, חֶסֶד וְהַגְּבוּרָה, וְהַתְּפָאֲרַת, וְהַנְּצַח, וְהַחֹד. כִּי כָּל - יְסוּד, בְּשָׂמִים וּבְאַרְצֵי. לָךְ ה' הַמְּמַלְכָּה - מְלֻכוּת. וְהַמְּתַנְשָׂא לְכָל לְרֵאשִׁי. עֲלִיוֹנִים שְׁמַעוּ, אֵלוּ יִשְׁנֵי חֻבְרוּן, וְהַרְוּעָה הַנְּאַמְוֹן, הַתְּעוּרָר מִשְׁנַתְּכֶם. "הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי עֵפְרָ", הֵם אֵלוּ אוֹתֶם הַצַּדִּיקִים, שְׁהֵם מַחְלָק הַשְׁכִּינָה שְׁנַאמַר בְּה, "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עֵר", וְאַיִם קְרוּיִים מַתִּים אֵלָא יִשְׁנִים, וּבְשִׁבִיל זֶה נְאַמַר בְּה, "הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ" וּגו', מוֹשֵׁה הַרְוּעָה הַנְּאַמְוֹן, אַתָּה וְהָאֲבוֹת. הַתְּעוּרָר לְשִׁמְחָה וְלַעוֹרֵר אֵת הַשְׁכִּינָה שְׁהִיא יִשְׁנָה בְּגֻלּוּת, שְׁעַד עַתָּה, הַצַּדִּיקִים כְּלָם רְדוּמִים, וְשִׁנְיָה בְּעִינְיָהם. מִיַּד נְתַנָּה הַשְׁכִּינָה שְׁלֵשׁ קוּלוֹת, לְנִגְדַּד הַרְוּעָה הַנְּאַמְוֹן, וְאוֹמַרְתָּ לוּ: קוּם הַרְוּעָה הַנְּאַמְוֹן. שְׁהַרֵּי עֲלִיךְ